

udtalte i denne Sag. Derfor ventede jeg mig ogsaa ved Sagens første Behandling, som jeg tillod mig at udtale, en Kludeform, og, hvis den ikke i sit fulde Omfang var tilstede under Sagens første Behandling, saa antog jeg, at den ialtsald ikke vilde udeblive ved Sagens 2den Behandling. Det var derfor med en vis Overraskelse, at jeg modtog Udvalgets Betænkning i denne Sag, thi jeg havde virkelig, efter de Antecedenter, som jeg har oplevet, ventet mig en ganske anden Meningsforffjel. Ikke blot de forffjellige Stænderforsamlinger have ifølge de Stillingen, de indtog, udtalt sig meget forffjelligt, men de samme Forsamlinger have ogsaa udtalt sig forffjelligt til forffjellige Tider; dette gjælder navnlig om den jydffe Forsamling, idet den i Aaret 1846 var ligesaa meget for en temmelig høi Kludetolds Vedligeholdelse, som den i 1842 havde været derimod. Jeg vil troe, at den væsentligste Indflydelse udøvede i den Henseende Synet af de blomstrende Fabrikker, som dengang fandtes i Udlandet, og den Indflydelse, som disse Fabrikker havde udøvet paa Befolkningen (Hør!). Heller ikke den holsteenske Stænderforsamling har altid været af den Mening, at Udførselstolden paa Klude absolut skulde nedfattes; den har endog engang erklæret sig for Regjerings Udfast, som gik ud paa de nu i Danmark og i Slesvig bestaaende 17 Mk. Dette er en Omstændighed, som jeg ikke har bemærket er bleven fremhævet her, og, skjøndt den taler imod Udfastet, saa anser jeg det dog for Pligt at fremhæve den; thi det er ikke Regjerings Duffe, at man i denne Sag i mindste Maade skal savne nogen Dplysning, som Regjeringen er istand til at give. Ifkedestominde har jeg dog havt væsentlig Grund til at antage, at det var i Hertugdømmet Holsteens sande Interesse, at Udførselstolden paa Klude blev saaledes, som nu af Regjeringen er foreslaaet. Det er nemlig ikke blot den Udførselstold, som i mange Aar, fra 1830 til 1844, har bestaaet i Holsteen, men det er ogsaa den Told, som i Aaret 1849 blev indført igjen for begge Hertugdømmierne, og som factiff har bestaaet, indtil Hs. Majestæts legitime Regjering overtog Holsteens Finantsbestyrelse i indeværende Aar. Da var det min Pligt, idet jeg skulde fore-

drage for Hans Majestæt, hvilket af de Forandringer, som vare indtraadte i Dyrørsperioden, der maatte egne sig til enten at ophæves eller at bibeholdes, noie at drøfte disse Forhold, og jeg kom til det Resultat — og jeg kan endnu i dette Dieblif ikke fravige denne Mening, — at det virkelig vil komme til at vise sig, naar de holsteenske Provindsstaaender derom komme til at ytre sig, at den almindelige Mening i Holsteen nu vil være for Bibeholdelsen af en Udførselstold af 80 sk. pr. 100 Pd. Det vil altsaa sees af, hvad jeg har oplyst, at jeg ikke kan give nogen større Garanti derfor, end den Overbeviisning, jeg selv har, og som er støttet paa de anstillede Undersøgelser, men, da jeg ikke kan indsee, at der i mindste Maade skulde skjule sig en antidantf, en tydsk Politiff i Kludene, hvad enten Udførselstolden bliver noget høiere eller noget lavere, saa har jeg ingen Grund til at antage Andet, end at det, man derovre har været tilfreds med nu i flere Aar, virkelig har Landsdelens sande Interesse for sig, og da nu de høiere politiff Hensyn fordrer, at Monarchiets Toldgrænse bliver ved Elben, hvilket i Forbindelse med de finantsstille Hensyn gjør det nødvendigt, at man maa indføre adffillige Toldforholdelser i Holsteen, ligesom ogsaa tidligere i Slesvig, og da man fremdeles der maa indføre et heelt nyt Afgiftssystem, som hidtil ikke har været kjendt, saa forekommer det mig, at der idetmindste i den Henseende er ffjellig Grund til at tage et Hensyn til denne Landsdeel, som maatte siges at være ganske særegt for den; thi jeg vil frit tilstaae, at, naar ikke Hensynet til Holsteen var tilstede, saa vilde jeg ikke for Tiden være fremkommet med en saa betydelig Nedfattelse som den fra 17 Mk. til 5 Mk. (Hør!). Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Esfærning) forekommer mig imidlertid ved sit Forslag ikke mindre end det Forslag, som er stillet af Minoriteten i Udvalget, at have gjort det meget vanffelligt for de Medlemmer af det høitærede Thing, som maatte finde, at Regjeringens Forslag er gaaet noget for vidt; thi jeg troer virkelig, at hans Forslag igjen paa den modsatte Side er gaaet for vidt. Jeg troer, at naar man med Opmærksomhed følger de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted